

Sygn. akt IV KZ 16/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk

w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 marca 2016 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w C.

z dnia 1 lutego 2016 r., sygn. akt VII Ka [...],

o niewyznaczeniu skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w C.

z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt VII Ka [...],

utrzymuje w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W zażaleniu na zaskarżone zarządzenie skazany podniósł jedynie, że nie był sprawcą przypisanego mu przestępstwa, a zarzuty zostały wymyślane, nie może on zaś odpowiadać za czyny, których nie popełnił.

Rozpoznając to zażalenie, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga ta nie jest zasadna. W sprawie tej nie budzi bowiem wątpliwości, że skazanemu był na jego żądanie ustanowiony obrońca z urzędu (k. 190), który po zapoznaniu się z aktami sprawy przedłożył opinię, wykazując bardzo obszernie, dlaczego nie dostrzega podstaw do wydalenia kasacji w tej sprawie (k. 204-205v). Opinia ta została przekazana samemu skazanemu z pouczeniem, że może on obecnie wywieść kasację przez przedstawiciela procesowego ustanowionego z

wyboru i że winien to uczynić w terminie 30 dni, w przeciwnym wypadku wydane zostanie zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji (k. 206). Reakcją na te pouczenia było jedynie pismo skazanego, że z uwagi na to, iż nie stać go na obrońcę z wyboru, żąda ustanowienia mu innego obrońcy, gdyż postawione mu zarzuty zostały spreparowane (k. 213).

Zaskarżonym zarządzeniem zasadnie jednak odmówiono mu powołania kolejnego obrońcy. Po pierwsze dlatego, że uprzednio wyznaczony obrońca szczegółowo wywiódł, dlaczego w sprawie tej nie dostrzega prawnych powodów do wnoszenia kasacji, a stosownie do art. 80a § 3 k.p.k., ponowne wyznaczenie obrońcy dopuszczalne jest jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Sam zaś fakt niemożności pokrycia przez skazanego kosztów obrony z wyboru nie może być uznany za taką okoliczność, skoro w ponownym wniosku nie wykazano, aby uprzednio powołany obrońca z urzędu w sposób nienależyty wykonywał swe obowiązki przy analizie podstaw do kasacji. Po wtóre, obrońca ten wskazał skazanemu, że w związku ze skazaniem go jedynie na karę grzywny, *nota bene* obniżonej przez Sąd odwoławczy, to podstawy wywiedzenia kasacji są ograniczone jedynie do uchybień, o jakich mowa w art. 439 § 1 k.p.k. Przepis ten zaś powołuje jako powody, które mogą być podstawą tej skargi, jedynie naruszenia procesowe, a nie z zakresu odpowiedzialności karnej za przypisane zachowanie, gdyż jedynym naruszeniem prawa karnego materialnego, jaki może być przyczyna wystąpienia z kasacją, jest tu jedynie orzeczenie kary nieznaney ustawie, a taką z pewnością nie jest kara grzywny.

Powyższe wskazuje, że zażalenie to jest całkowicie bezzasadne, a wydane zarządzenie w pełni prawidłowe, dlatego też orzeczono, jak na wstępie.